

Pam byla se svým životem dlouho nespokojená. Byla jedničkářkou na vysoké škole a měla velký okruh přátel, ale na ničem z toho jí nezáleželo. Byla vystresovaná a unavená svým životem a stále hledala šance na nový život. Tak se ocitla v ordinaci doktora Younga, který jí nabídl, aby vyzkoušela novou experimentální regresní terapii.

"Jedná se o IDD, což je zkratka pro plenu na vypouštění inteligence." "Tohle je zkratka pro plenu na vypouštění inteligence. Doktor Young vysvětloval a držel v ruce něco, co Pam připadalo jako obyčejná plenka pro dospělé v igelitové fólii: "Je to speciální nový vynález v oblasti mentální regrese. Po nasazení uvolňuje určité chemické látky, které putují přímo do specifických vědomostních center v mozku. Tyto části mozku pak přemění na odpadní produkty, které putují přímo do střev a pak se uvolňují do pleny."

"Proč plenka? Proč mi prostě nedáš injekci?" Pam se zeptala

"Potřebujeme odebírat stolici, abychom zajistili správný průběh léčby." Doktor Young řekl: "Na dokončení regrese je 365 plenek, jedna denně, aby to nepostupovalo rychleji, než tělo zvládne. Každá plena odvádí jiný typ inteligence. Pro vás doporučuji pro začátek jen tři nebo čtyři dny."

"Nechci žádný tlak ani stres!" "Chci plnou léčbu," řekla Pam.

"Víš, že jakmile se jednou znalosti ztratí, už je nemůžeme získat zpět." Doktor Young řekl: "Tohle je čistý výmaz, reset."

"Já vím." Pam řekla a doktor Young pokrčil rameny.

"Dobrá tedy." "Při odchodu prosím podepište formuláře a zítra zahájíme léčbu."

Druhý den Pam dorazila do ordinace doktora Younga přesně.

"Tohle je IDD číslo jedna, pokročilá kalkulance a trigonometrie." "Cože?" zeptal se Young. Doktor Young četl a strhával igelit z pleny.

"Potřebuju se do ní jen vykakat?" Pam se zeptala

"Správně." Doktor Young řekl: "To nechám na tobě, řekni mi, až to budeš mít hotové."

Pam byla v místnosti sama patnáct minut, než doktor Young konečně uslyšel, jak se otočila klička, a Pam vystrčila hlavu ven.

"Není to dobré, nemůžu to udělat." Pam řekla se zklamáním v hlase.

"No, vždycky ti můžeme dát klystýr, kdyby to bylo nezbytně nutné, ale myslím, že si prostě potřebuješ odpočinout..."

"Dejte mi klystýr." Pam se dožadovala

"Cože?" Doktorka Youngová byla šokovaná její rozhodností.

"Řekla jsem, že chci klystýr."

"Sestro." Doktor Young zavolal a zdálo se, že se zničehonic objevila žena v bílé uniformě a zářivě červené rtěnky, která držela hadičku a kbelík s vodou.

"Prosím, lehněte si." Řekla a Pam si lehla na pohovku, kterou měli v pokoji, a sestra zavedla hadičku a začala s klystýrem. Cítila, jak do ní vtéká teplá voda. Vlastně to byl opravdu uvolňující a příjemný pocit.

"Bude to trvat asi pět minut." "Nesnažte se s tím bojovat," řekla sestra a vytáhla hadičku.

Odešla a Pam zůstala na pokoji sama. Cítila, jak si klystýr razí cestu jejím tělem, dolů, až plác! Trochu jí vyteklo a přistálo v plence. Povzdechla si a uvolnila se, cítila, jak zbytek klystýru působí. Pak ji to náhle silně zasáhlo a ona se napjala a zasténala, jak to najednou všechno vyteklo ven. Bylo to jako erupce do plenky a ona zasténala, jak se vyboulila.

Jakmile bylo hotovo, rychle si sundala plenu a zalepila ji, než se pomocí poloviny krabice ubrousků, které měli v pokoji, očistila. Znovu si natáhla kalhotky a džíny.

"Hotovo!" Pam zavolala a přišla sestra a plenu jí vzala. Doktorka Youngová souhlasně přikývla.

"Co bude zítra?" Pam se zeptala

"Číslo dvě, pokročilé čtení a slovní zásoba." "Přijďte ve stejnou dobu." Dr. Young si přečetl z desek.

K překvapení doktora Younga Pam pokračovala v terapii ještě dlouho po čísle dvacet. Přešla na inteligenci středoškoláka, pak středoškoláka, pak žáka základní školy. Zapomněla psací písmo a čtení, matematiku a přírodní vědy, dokonce i velkou část slovní zásoby a celou historii. Dokonce se zlepšila v používání IDD, po čtvrtém dni už nikdy nepotřebovala klystýr. Nakonec, v den číslo devadesát devět, těsně poté, co se Pam vykakala do IDD číslo 99, rýmovala a hláskovala, doktor Young řekl.

"Zítra je na řadě číslo sto, pokročilé sociální dovednosti. Po zítřku už se nebudete moci vrátit do normálního života, vaše osobnost začne regredovat. Jste si jistý, že to chcete?"

"Ano." Pam řekla rozhodně.

"Tak si prosím zítra přines všechny své věci, protože odteď tu zůstaneš v péči sestry." "A nezapomeňte podepsat zbytek papírů," řekl doktor Young.

Pam se snadno přesunula k doktoru Youngovi a sestře. Její inteligence regredovala na úroveň, kdy se spokojila s tím, že si celé hodiny hrála s panenkami, ale pořád měla dost na to, aby se o sebe postarala. Vykakání IDD bylo stále její nejoblíbenější částí dne. Líbilo se jí, jak se jí usnadnil život, a nemohla se dočkat, až bude léčba ukončena.

"Co je dneska?" Pam se jednoho dne po zhruba třech měsících s doktorem Youngem nedočkavě zeptala.

"Trénink na nočník." Doktor Young řekl: "Po dnešku už budeš muset nosit vytahovací kalhotky."

"Tohle jsou moje poslední kalhotky?" Pam se zeptala

"To jsou tvoje poslední kalhotky." Doktor Young řekl: "Ale nebojte se, máme pro vás spoustu kalhotek."

"Dobře!" Pam nadšeně řekla, popadla plenu a vystrčila doktora Younga z místnosti. Roztrhla igelit, nasadila si plenu a zatlačila. Pouštět se teď do pleny bylo snadné, skoro jako chodit na nočník, ale ne tak docela. Když Pam šla, ucítila v přední části plenky nový pocit. Podívala se a viděla, že se prověšuje níž a níž. Pam se vzrušila a vyběhla z pokoje jen v tričku a plence.

"Podívej, vyšlo to, právě jsem se vyčůrala do pleny!" řekla. Pam šťastně řekla doktoru Youngovi.

"To je skvělé, Pam." Doktor Young řekl: "A teď se prosím obleč a nasad' si tuhle vytahovací plenku."

Pam pak potřebovala neustálý přísun vytahovacích kalhotek. Pokaždé, když se počůrala, byla na to velmi pyšná a hrdě to doktoru Youngovi ukazovala. Dr. Young ji vždycky poplácal po hlavě a nechal sestru, aby jí pull-up vyměnila.

Pam brzy přestala pociťovat touhu po soukromí a byla ochotná nechat si pull up vyměnit téměř kdekoli. Dokonce přestala nechávat Dr. Younga a sestru odcházet z pokoje, když používala svůj denní IDD. Prostě se svlékla, nechala sestru, aby jí pomohla do pleny, a pak si dřepala. Zdálo se, že je pro ni stále snazší a snazší chodit v plence, až to bylo nutné.

"Číslo tři sta dvacet, kontrola stolice." Doktor Young četl

"Znamená to, že potřebuji pleny?" Pam se zeptala

"Ano." Doktor Young řekl

"Ano!" Pam popadla balíček a roztrhla ho. Doktor Young jí pomohl z mokrého dupaček a do plenky. Pam zatlačila jako vždycky, ale v polovině si uvědomila, že už tlačit nemusí, všechno se jí do zadní části plenky nacpalo samo.

"Prostě jsem se pokadila a nemohla jsem si pomoci!" Pam řekla a vystrčila zadeček před doktora Younga, aby mu to ukázala.

"Fungovalo to dobře..." Doktor Young zalapal po dechu: "Sestro..."

"Ano, doktore." Sestra řekla a pomohla Pam do čisté pleny.

Pam si brzy ani neuvědomovala, v jakém stavu její plenka je, a tak doktor Young přidal pravidelné kontroly plenek na stále se rozšiřující seznam povinností sestry. Pam často vzrušeně žvatlala o tom, jak moc ustoupila, a doktorka Youngová se vždy usmívala a přikyvovala. Brzy však nemohla dělat ani to.

"Číslo tři sta padesát jedna, základy lingvistiky." Doktor Young jednoho dne řekl. Pam mu ji bez rozmýšlení vytrhla z ruky.

"Pam, víš, že až to jednou uděláš..." Mladý Young se zamračil. Doktor Young jí pomohl do pleny.

"Mluvte ahoj!" Pam řekla a skákala nahoru a dolů. Protože neměla kontrolu nad střevy, musela nosit zpravodajské odvodňovací pleny, dokud neměla opravdovou nehodu. Předchozí den trvalo dvě hodiny, než ji stolice připravila o poslední sociální dovednosti. Ale dnes to trvalo jen patnáct minut. Pam si roztržitě cucala palec, když tu náhle, bác! Zadní část plenky se jí prohnula a doktor Young ji šel zkontrolovat.

"Gaa!" Pam řekla nadšeně a pyšně, co dokázala. "Blab bla bobek!"

"Ano, Pam, právě jsi ztratila schopnost mluvit." "A hádám, že teď už mi asi taky nerozumíš," řekl doktor Young.

Pam si hlasitě prdla na souhlas.

Nakonec, rok po prvním setkání s doktorem Youngem, Pamina léčba skončila.

"Číslo tři sta šedesát pět, základní svalová koordinace." Doktor Young četl

"Gaa?" Pam se zeptala a podívala se na něj. Už dávno nepotřebovala klystýr, který by ji přiměl k používání plenek. Ta malá smraďoška dělala v plence nejméně pět darů denně.

"Tady máš." Doktor Young řekl a zalepil plenu. Nevěděl, jestli Pam ještě nějak vnímá, nebo jestli to bylo jen štěstí, ale sotva byla nalepená poslední páska, zadní část plenky se vyboulila, jak Pam vykakala poslední kousek svého velkého dívčího mozku.

"Tak rychle..." Doktor Young zamručel, když okamžitě sundal plenu a nahradil ji obyčejnou měkkou bílou plenou.

"Bla bla!" Pam si poplivala tričko.

"Přesně tak, teď už jsi doopravdy malé dítě." Sestra řekla

Doktor Young vzal pokakanou plenu do ruky, nechal Pam, aby si hrála s hračkami, a odešel do průmyslového mrazáku, kde uchovával všechny pleny na studium, a pověsil její poslední plenu na háček na konci řad a řad jejích pokakaných plen. Později je prostuduje a své poznatky zahrne do své zprávy.

"Sestro, jak se má dotýčný?" Zeptal se doktor Young, když se vrátil do pokoje.

"Naprostý úspěch, doktore." Sestra odpověděla a gestem ukázala na Pam na podlaze. Ta k nim se zájmem vzhledla, když si opět zaneřádila plenu. Doktor Young spokojeně přikývl.

"Tak zavolejte do továrny. Řekněte jim, ať zahájí sériovou výrobu."

"A předmět?" Sestra se zeptala

"Dejte jí čistou plenu a nějakou měkkou stravu. Postarám se o její dobrou výchovu."